

III. Apotekerbevillingers Ophør.

§ 24.

Den, som har faaet Bevilling til at drive et bestaaende Apotek i Henhold til personligt Privilegium, er forpligtet til, hvis Forgængeren eller dennes Bo ønsker det, mod kontant Betaling at købe Apotekets Inventar og Varebeholdning, for saa vidt disse i deres Helhed ere i brugbar Stand og staa i passende Forhold til Apotekets Behov.

I Mangel af mindelig Overenskomst om Inventarets og Varernes Beskaffenhed eller om Salgspris og de øvrige Salgsvilkaar afgøres Sagen ved Voldgift; til denne udpeges en Voldgiftsmand af Forgængeren eller dennes Bo, en af den nye Apoteker, og om fornødent vælges en Opmand af Sundhedsstyrelsen.

Omkostningerne udredes af Forgængeren eller dennes Bo og den nye Apoteker, hver med en Halvdel. Justitsministeriet fastsætter de nærmere Regler om Fremgangsmaaden ved Voldgiftens Foretagelse.

Naar Forholdene tale derfor, kan Justitsministeriet bestemme, at den, hvem der maatte blive meddelt en saadan Bevilling, paa tilsvarende Vilkaar skal afkøbe den fratrædende Apoteker eller dennes Bo den Ejendom, hvori Apoteket er beliggende, for saa vidt denne i det væsentlige kun omfatter Apoteket og Apotekerens Bolig.

§ 25.

Opstaar der Spørgsmaal om, at nogen Apotekers eller Medhjælpers Udøvelse af hans Kaldsvirksomhed er farlig for hans Medmennesker, enten paa Grund af varig eller med Mellemrum indtrædende mangelfuld Sjelstilstand, hidført være sig ved Sygdom eller Misbrug af Midler som Alkohol, Morfin eller deslige, eller paa Grund af udvist grov Uduelighed i hans Gerning, kan Sag herom behandles efter tilsvarende Regler som de i § 7 i Lov om Sundhæsvæsenets Centralstyrelse af 30. April 1909 om Læger indeholdte, saaledes at Sagen behandles af Sundhedsstyrelsens Apotekerraad, og saaledes at Afgørelsen kan gaa ud paa, at den paagældende, hvis han er Apoteker, tilpligtes at lade Apoteket bestyre paa den Maade, Justitsministeriet bestemmer eller Sundhedsstyrelsen, eventuelt Justitsministeriet, foreløbig maatte have bestemt, eller frakendes Retten til at drive Apotek, eller til at tilberede Lægemedler eller til overhovedet at fungere paa noget Apotek her i Landet, og hvis han er Medhjælper, paa Frakendelse af de to sidstnævnte Beføjelser.

Findes en Apoteker skyldig i en i den offentlige Mening vanærende strafbar Handling, kan Bevillingen fradømmes ham.

Kommer en Apoteker under Konkurs, træffer Justitsministeriet de fornødne Bestemmelser med Hensyn til Apotekets Drift under denne og fastsætter et Tidspunkt, inden hvilket hans Bo maa udleveres til fri Raadighed, idet Bevillingen i modsat Fald bortfalder ved Fristens Udløb, for saa vidt yderligere Forlængelse ikke tilstaas. Er et salgbart Privilegium ikke inden Fristens Udløb overgaaet til en dertil kvalificeret Person, kan det ved Justitsministeriets Foranstaltning bortsælges ved Auktion med Tvangsauktions Retsvirkninger.

§ 26.

Naar den, hvem der er meddelt Bevilling til Drift af et Apotek, afgaar ved Døden, gælder der med Hensyn til Boets Ret og Forpligtelse til at fortsætte Driften følgende Regler: